

LaCrònica

Sense complexos

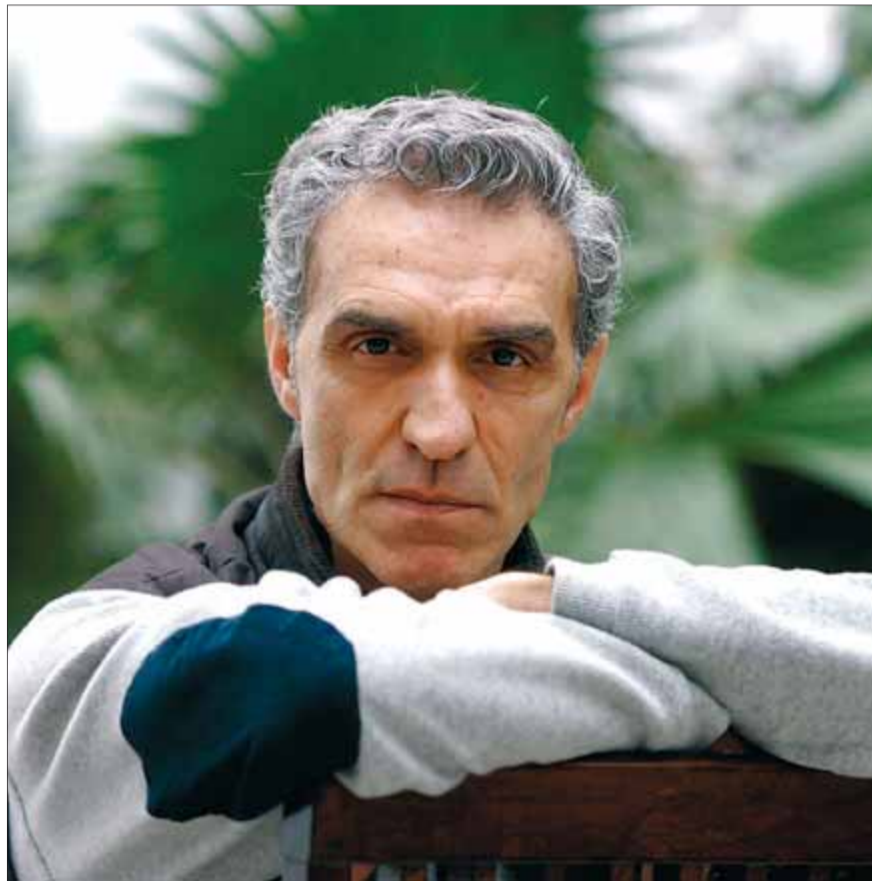
Marta Porter

“Estàs assegut? Ets un dels nominats al Grammy com a millor compositor de música clàssica contemporània”. Així, amb una trucada de la discogràfica danesa Our Recordings, rebia Joan Albert Amargós la notícia. “Imagina't l'alegria”, diu ell amb un somriure de satisfacció que no es pot treure dels llavis; “aquesta nominació és un premi extraordinari, i més tenint en compte que és per una obra de música clàssica, una de les meves passions”. És el primer català que rep l'honor de trobar-se entre els cinc candidats. “No em faig il·lusions, els altres són nord-americans i els premis es donen als Estats Units. A més, si hem tingut la sort que coneguim el nostre disc és perquè la solista, Michala Petri, és molt coneguda i mediàtica, i això ajuda a fer conèixer el disc als Estats Units”. És per aquesta modèstia i perquè l'endemà ha d'agafar un avió cap al Japó per actuar amb Tomatito que el 10 de febrer no anirà a Los Angeles a la gala d'entrega dels premis Grammy.

La nominació és pel seu *Concert per a flauta dolça* titulat *Northern concerto*, una obra composta expressament per a la flautista danesa Michala Petri, que la interpreta en el disc *Movements* amb la Danish National Symphony Orchestra, dirigida per Lan Shui. “El repte era fer una orquestració pensant en aquest instrument, que té un so fràgil i l'has de deixar sortir”. Amb tot, Amargós no s'ha estat de combinar la dolçor de la flauta amb una gran orquestra simfònica que inclou percussions i piano.

Tot i que pugui semblar que la nominació d'un català als Grammy ens normalitza com a país,

Joan Albert Amargós considera que la nominació del seu concert a un Grammy és ja per si mateixa un premi
■ MIQUEL ANGLARILL

Amargós té clar que una flor no fa estiu. “A Catalunya els compositors tenim molt poc suport. L'última obra clàssica meva que es va tocar va ser el *Concert per a trombó i orquestra* a L'Auditori, i ja fa set anys”, diu aquest músic que té un catàleg de clàssic d'unes 70 obres, entre les quals un concert de violoncel, un per a clarinet i orquestra i dues òperes. “A Catalunya hi ha molts bons compositors, però no hi ha fluïdesa entre el que s'escriu i el que s'estrena, hi ha molt poques ajudes i els compositors es deceben i deixen d'escriure. La meua sort -conclou- és que també treballa per a formacions, de flamenc, jazz o pop, i això em fa la situació més suportable”.

Precisament de feina no n'hi falta. Després d'estrenar-se a Singapur i Copenhaguen, *Northern concerto* es podrà sentir el

2009 a Madrid amb l'orquestra de la RTVE dirigida per Adrian Lipper. “M'agradaria que es fes a Barcelona, però no hi ha cap oferta”, apunta Amargós. El que sí s'estrenarà a Catalunya és el nou *Concert per a saxo* amb l'Orquestra de Granollers i una peça per a piano a la Pedrera, alhora que les germanes Labèque estan girant, amb propera parada a Madrid amb l'ONE, el seu *Concert per a dos pianos*.

Pots ser, com diu Joan Albert Amargós, no acabi guanyant el Grammy, però la sola nominació ja és tot un premi. I més en un país on els èxits culturals acostumen a ser fruit, exclusivament, de l'esforç individual i de la confiança exterior, en aquest cas d'una intèrpret i una discogràfica d'un país poc més gran que el nostre, amb menys habitants i, evidentment, amb menys complexos. ■

El festival Nits d'Aielo i Arts s'exilia a València

Ester Pinter
VALÈNCIA

L'11a edició del festival Nits d'Aielo i Art mostrarà els pròxims 8 i 9 de febrer i per primer cop a la ciutat de València més de 40 propostes ininterrompudes d'investigació musical i sonora a l'Octubre Centre de Cultura Contemporània (OCCC). El

certamen, després de celebrar-se durant una dècada a la localitat de la Vall d'Albaida que li dona nom, s'ha vist obligat a “exiliar-se” a la capital valenciana, segons el seu director, el campaner i compositor Llorenç Barber, “pel veto del nou govern municipal del PP”. Barber va ser molt crític amb el PP d'Aielo de Malferit i amb la

política cultural del PP valencià ahir, justament el dia abans d'estrenar-hi una obra musical per a campaners que li va encarregar la Generalitat Valenciana amb motiu del 800 aniversari del naixement de Jaume I. En aquest sentit, va carregar contra la situació que hi ha respecte a la creació musical d'avant-

guarda. Al seu parer, a la capital li sobren manifestacions culturals “d'aparador innecessari” com el Palau de les Arts. Sobre la causa que ha dut el govern municipal d'Aielo a no mostrar interès pel festival, Llorenç Barber va apuntar que podria ser que en l'edició anterior un dels artistes va mostrar un testicle.

A l'edició d'enguany, segons Barber, “concebuda com una maratí dedicada a l'avantguarda cultural”, hi participaran artistes procedents de països com els EUA, Mèxic, Holanda i Alemanya, a més d'una àmplia representació de l'Estat espanyol i valencià. ■

Crítica* teatre

Francesc Massip

L'ombra de la pèrdua

Fa vint anys Ovidi Montllor estrenava el recital *Coral romput* al Saló del Tinell. El 9 d'agost del 1978 l'autor del cant publicava a l'AVUI una carta d'agraïment on destacava “la tremenda seguretat, la dicció prodigiosa, la fluent inspiració” d'Ovidi i la lluminosa guitarra de Toti Soler que elevava les acotacions musicals a “una veritable suite”. Estellés s'emocionava pel fet que l'intèrpret havia fet emergir a la superfície els batecs més profunds dels seus versos. Són versos a raig, crescuts en la realitat més immediata, pastats amb el dolor de la pèrdua d'una filla, però escrits amb la voluntat de recuperar “l'alegria domèstica de viure”. La potència verbal d'Estellés i les imatges senzilles que convoca no necessiten més que una veu còmplice i versàtil que ens les escupi sense respirar. Però Montllor no té parió i Ollé s'ha vist forçat a convertir el recital en espectacle. Es guanya en plasticitat escènica tot el que es perd en in-

tensitat poètica. Caireja el monument verbal en diverses cares: l'autoritat pregona de Joan Anguera, la contenció exquisida de Montserrat Carulla, la calidesa de Pere Arquillué, les estridències de Farelo, l'hermetisme de Garcia Valdés, i un xic a gatameus jugant a cotxes, i un ancià a la vora d'un telèfon, i la fallera major eixint de l'armari, i una nuesa captivadora i un esperit que parla francès, personatges que citen l'imaginari d'Estellés amb una concreció dis-

El muntatge d'Ollé guanya en plasticitat el que perd en intensitat

trèta i agradable. I, sobretot, la música antològica de Toti Soler que toca i cantusseja de puntetes, amb un sincer respecte pel poeta.

* **Coral romput**, DE VICENT ANDRÉS ESTELLÉS. TEATRE LLIURE, 31 DE GENER

Premis Literaris Vila de Vallirana 2008

PREMI DE POESIA CATALANA “JOSEP M. LÓPEZ PICÓ”

33a convocatòria

- Per a obres de poesia inèdites i en català.
- Premi dotat amb 4.000 euros (premi lliurat per Caixa Penedès).
- Publicació de l'obra guanyadora en una col·lecció de poesia dins l'àmbit lingüístic català.
- Termini de presentació d'obres: fins al proper dia 28 de març (carrer Major, 329 - 08759 Vallirana). Recollida dels originals no guanyadors fins tres mesos després de la data de lliurament dels premis.
- Per a més informació, truqueu al 93 683 27 38 - 93 683 08 10.

L'adjudicació dels premis tindrà lloc el dia 17 de maig del 2008

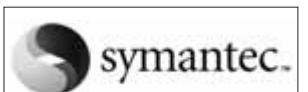
Organitza:

Amb el patrocini de:

Enric Granados, 84
08008 Barcelona • Tel. 93 316 39 00
www.avui.cat

Quel nom de femme pouvez-vous lire depuis la Font de les Canaletes?